

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 11 augustus 2011 in zaak
nrs. 11/23382 en 11/23386 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 augustus 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 augustus 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn enige grief klaagt de minister dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat het bepaalde in artikel 3.109, vijfde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) ook geldt indien sprake is van een opvolgende aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hij betoogt daartoe dat het medisch onderzoek deel uitmaakt van de rust- en voorbereidingstermijn en dat hij, nu deze termijn niet geldt ten aanzien van vreemdelingen die eerder een asielaanvraag hebben ingediend, niet gehouden was voormeld onderzoek aan te bieden.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve

behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. De vreemdeling heeft eerder, op 12 oktober 2007 en 14 oktober 2008, aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluiten van respectievelijk 17 oktober 2007 en 18 oktober 2008 zijn deze aanvragen afgewezen. Deze besluiten zijn van gelijke strekking als het besluit van 18 juli 2011 zodat op het daartegen ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.4. Aan de onderhavige aanvraag heeft de vreemdeling een bekendheidsverklaring van de Somalische Vereniging Amsterdam en Omstreken van 2 mei 2011 ten grondslag gelegd waarin de heer [naam] en de heer [naam] verklaren dat zij de vreemdeling in [naam] Somalië hebben gekend en dat hij Somaliër is. Verder heeft hij aangevoerd dat hij niet terug kan naar Somalië vanwege de verslechterde veiligheidssituatie aldaar. Ook heeft hij verklaard dat zijn echtgenote van hem is gescheiden, dat hij geen eten en geen dak boven zijn hoofd heeft en dat hij lijdt aan astma en pijn in zijn onderbenen, maar hiervoor geen medicijnen heeft. In de zienswijze heeft hij daar aan toegevoegd dat hem ten onrechte geen medisch onderzoek is aangeboden en dat niet langer getwijfeld kan worden aan zijn herkomst uit Somalië, omdat de deskundigheid van de taalanalist met code SOM 10, die bij de opstelling van het rapport taalanalyse van 10 december 2008 betrokken was, moet worden betwijfeld. Hij verwijst daartoe naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 17 februari 2011, nr. 09/42402.

2.1.5. Daargelaten de vraag of de vreemdeling de bekendheidsverklaring eerder had kunnen en derhalve had moeten overleggen en of deze afkomstig is uit objectieve bron, in die verklaring wordt niet inzichtelijk gemaakt hoe de getuigen de vreemdeling kenden en waar zij hun verklaring op baseren dat hij afkomstig is uit [naam], gelegen in Zuid- en Centraal-Somalië. Derhalve is op voorhand uitgesloten dat de bekendheidsverklaring kan afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop deze rusten. De stelling dat de veiligheidssituatie in Somalië is verslechterd, heeft de vreemdeling niet gestaafd zodat reeds hierom geen sprake is van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid. Dit geldt eveneens voor de gestelde medische klachten. Het betoog van de vreemdeling dat zijn echtgenote van hem is gescheiden, dat hij geen eten heeft en geen dak boven zijn hoofd, houdt geen verband met de asielgronden als bedoeld in artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 en is derhalve ook geen nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid als hiervoor onder 2.1.2. bedoeld. Hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd met betrekking tot de deskundigheid van de taalanalist met code SOM 10 kan op voorhand niet

afdoen aan de eerdere besluiten en de overwegingen waarop deze rusten, reeds omdat deze niet gebaseerd zijn op de conclusie van het nadien beschikbaar gekomen rapport taalanalyse.

2.1.6. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts niet is aangevoerd dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 18 juli 2011 geen plaats. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 24 juli 2012 in zaak nr. 201107222/1/V2 (www.raadvanstate.nl) kan derhalve niet worden toegekomen aan de vraag of de vreemdeling krachtens artikel 3.109, vijfde lid, van het Vb 2000 een medisch onderzoek aangeboden had moeten worden. Nu deze vraag derhalve evenmin ter beoordeling van de voorzieningenrechter stond, heeft hij in het niet aanbieden daarvan dan ook ten onrechte aanleiding gezien het besluit te vernietigen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Nu gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, voor rechterlijke toetsing van het besluit van 18 juli 2011 geen plaats is, dient, doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, het beroep tegen dit besluit reeds daarom alsnog ongegrond te worden verklaard.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 11 augustus 2011 in zaak nr. 11/23382;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. J.J. van Eck, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Dekker, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

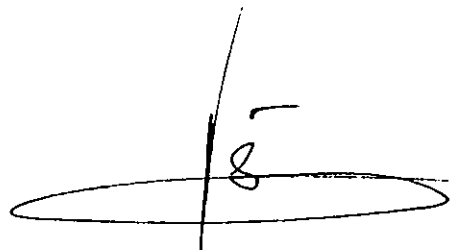
w.g. Dekker
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 augustus 2012

563.

Verzonden: 24 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser